

**Posudek diplomové práce *Giorgio Bassani a Ferrara*,
kterou předložila Šárka Hloušková
na oboru italština ÚRS FFUK v Praze, červen 2013**

Hned úvodem můžu s radostí předeslat, že Šárka Hloušková napsala velice zdařilou práci. Zvolené téma zpracovala s akribií a zároveň invenčně, styl práce je živý, přesný a srozumitelný.

Zaměřila se na korpus různorodých narativních textů významného italského autora 2. poloviny 20. století Giorgia Bassaniho, které autor posléze včlenil do celku *Ferrarského románu*, jehož jednotícím prvkem je, jak už název napovídá, je město Ferrara, která více než funkci pouhé kulisy děje plní roli místa mytického, „ideálního“ místa vypravěčovy paměti.

Analytická část je uvedena přehlednými a zejména faktograficky bohatými pasážemi věnovanými fašistickému dvacetiletí a životopisným datům autora. Třebaže práce se primárně věnuje literárnímu místu, je toto místo pevně ukotveno v čase a ovlivňováno historickými událostmi, které se zde ve zvoleném období odehrávaly. Jde tedy o přesně vymezené časoprostorové souřadnice, s nimiž souvisí i ústřední téma, jímž je židovství versus fašismus. Bassani, sám židovského původu, se tématu lágru a holocaustu věnuje jen okrajově, neboť sám tímto traumatem neprošel, ale ukazuje, že židovský úděl byl v té době traumatický i venku za hradbou z ostatního drátu.

Prostřednictvím tematického a naratologického rozboru – zaměřeného na fokalizaci vypravěče - Ferrarského románu Šárka Hloušková vytváří i nesmírně plastický portrét jeho autora, který býval zcela nepatříčně řazen pod širokou nálepku neorealismu. Dokazuje, že Bassani je vypravěč proustovského typu, ponořený do hlubin své nespolehlivé paměti, posedlí evokací míst a osob, zahleděný do minulosti. Nejlépe je to doloženo práce v minuciózně traktované kapitole o Ferrare a symbolice prostoru. Autorka práce využívá skutečného místopisu města, který konfrontuje s místy popisovanými v jednotlivých prózách, aby ukázala skutečně literární a symbolickou funkci prostoru Ferrary v Bassaniho díle. Pracuje přitom s kontrasty: vězení x útočiště, intra muros x extra muros, světlo x tma... Bassaniho Ferrara se tak

před námi postupně vylupuje jako místo, které sice nese pečeť autorovy paměti, ale její obraz si nenárokuje ostrou autenticitu dokumentu, nýbrž se nám ukazuje s rozostřenými konturami snu, zabalený v mlze vzpomínky.

Připomínky k práci nemám, s potěšením ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji známkou výborně.

V Praze dne 18/6/2013

PhDr. Alice Flemrová, Ph.D.

Vedoucí práce